

MOORD TEGOED...

Kort toneelspel in twee bedrijven

door

MARIE PETERS

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **MOORD TEGOED...** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **MARIE PETERS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2003 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **4** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Wanda - 38 Jaar. Zit vanaf haar zestiende in de prostitutie. Een buitengewoon eerlijke en integere vrouw. Kan sarcastisch zijn, maar ook heel erg aardig. Ze spreekt een volkstaaltje. Zo zegt ze bijvoorbeeld: gevoeligs matig, in plaats van gevoelsmatig. Ze heeft tevens een heel eigenaardig lachje, dat ze op de gekste momenten laat horen. In de tekst staat dat aangegeven met: *(lachje)*.

Rolf - 28 Jaar. Een ontzettend gefrustreerd jongen, die in de gevangenis hele erge dingen heeft meegemaakt. Zijn manier van denken en logica is door die tijd in de gevangenis behoorlijk ontregeld. In het begin maakt hij zijn afschuw voor de prostitutie duidelijk kenbaar. Later zet hij dat vooroordeel om in respect voor Wanda.

Ben - Onbeschofte rechercheur.

Ruud - Onbeschofte, agressieve rechercheur.

Voor 1 vrouw en 3 mannen (waarvan de rechercheurs alleen aan het eind kort meespelen)

DECOR:

Wanda's zitkamer is puur voor de ontvangst van haar klanten ingericht. Zodoende moet de aankleding van haar kamer overdreven gezellig zijn en ook enigszins zwoel overkomen. Links, in de hoek van de linkerwand zit een deur die naar haar slaapkamer gaat. Rechts in de hoek is de deur naar de hal. Tegen de achterwand staat een dressoir, waarop een fles whisky en een fles cognac staan, met ernaast de glazen. Een kleine stereoset met 2 boxjes, een stapeltje Cd's, een 'kitsch'-schemerlamp die aan is en rood kleurt en een sierlijke babypop in een jurk met petticoat. Links, ietsje uit het midden staat een Chaise Longue (een divan, of een 2-zits mag ook, maar als men aan een Chaise Longue kan komen is dat natuurlijk veel mooier) waarin veel, zeer kleurrijke kussentjes liggen. Er haaks op een gemakkelijke fauteuil. Ook met enkele kussentjes. Ertussen een salontafel. Daarop een bonbonschaaltje, waarop enkele 'After Eight' chocolaatjes liggen, een grote asbak, waarin enkele peuken liggen en een grote potsierlijke tafelaansteker. Daarnaast een open houten sigarendoosje, waarin nog enkele kleine sigaartjes liggen. Schuin achter de divan een grote staande schemerlamp met lampenkap, waaruit rood licht schijnt. Aan de wanden hangen 'potsierlijke' schemerlampjes, waaruit ook rood licht schijnt. Hier en daar enkele goedkope reproducties en eventueel 2 kleine tafeltjes waarop een plant en een vaas met kunstbloemen.

KLEDING EN GRIME:

Wanda - Heeft een pruik op. Hennarood en krullend tot voorbij haar schouders. In het 2e bedrijf doet ze die af. Ze draagt een strakke zwart glanzende rok, die tot even voorbij haar knieën reikt. Een strak zittende doorschijnende witte bloes, die flink open staat en waar de 'bollingen' van haar borsten (vanwege de rood kanten puss-up beha) rijkelijk uitpuilen. Een brede vuurrode ceintuur. Zwarte, met rode rozen bewerkte panty en vuurrood onderrokje, die tot halverwege haar dijen reikt. Vuurrode pumps. Ze heeft maar enkele sieraden om en ze is uiterst zorgvuldig opgemaakt met vuurrode lippen en nagels.

Rolf - Heeft een zwart kapje voor zijn linkeroog, dat met een bandje over zijn hoofd heen vast zit. Hij draagt een slordig en verkreukeld pak, wit overhemd, waarvan 2 knoopjes open zijn. Oude versleten schoenen en een spiksplinternieuwe regenjas.

MUZIEK:

Het is natuurlijk niet noodzakelijk, maar om dit toneelspel tot een mooier geheel te maken heb ik gekozen voor zang van Nina Simone. Alle nummers zijn van de CD: 'Jazz Masters 17', maar men kan het natuurlijk ook van het Internet downloaden. Er wordt duidelijk aangegeven vanaf welke minuut men met de muziek moet beginnen en eindigen.

U dient bij uw zaaleigenaar te informeren of de muziekrechten in een totaalcontract worden voldaan. Is dit niet het geval dan dient U contact op te nemen met: BUMA/STEM RA.

Zaallicht uit

Het nummer: DON'T LET ME BE MISUNDERSTOOD... langzaam op laten komen tot redelijk hard. Na ca. 20 seconden DOEK open. Het toneel is leeg. Nadat Nina Simone (na 42 seconden) de titeltekst heeft gezongen wordt de muziek ineens uitgezet en volgt er tegelijk een enorme donderklap. Het onweer duurt niet langer dan 5 minuten. Heeft men in het decor een raam, dan kan daar mooi het weerlicht doorheen komen. Houdt rekening met de uitgesproken teksten en de donderslagen.

EERSTE BEDRIJF

21:45 uur.

WANDA: *(op)* Ja, kom maar lekker verder, schat. *(Rolf komt schuchter in de deuropening staan. Zijn haar en regenjas zijn drijfnat. Hij kijkt schichtig rond)* Ja, wat sta je daar nou, joh. Niemand bijt je hier, hoor. *(Wanda laat voor de eerste keer haar eigenaardige lachje horen)*

ROLF: *(stuurs)* Ja, ik weet niet of ik blijf.

WANDA: *(lachje)* Natuurlijk blijf je. Je ben toch niet voor niks met me mee naar boven gegaan? Mot je je regenjas en je haar nou- es zien, joh. De hele boel is zeiknat. Wacht, ik pak effe 'n handdoek voor je. *(af. Bliksemlicht. Rolf kijkt de kamer rond, pakt een zakdoek uit zijn broekzak en snuit zijn neus. Een harde donderslag. Wanda op met een handdoek)* Zo, dat was hard, ik schrok me rot. Kom, laat mij nou 'ns effe je haar droog wrijven, *(als ze dat wil doen pakt hij haar ruw de handdoek af)*

ROLF: *(flink geïrriteerd)* Ja, dat kan ik zelf wel.

WANDA: *(op een opgewekte manier verontwaardigd)* Ja zeg, hé! Ik wou alleen maar helpen, hoor. *(weer bliksem)* Wat 'n weer, hè? Daar stuur je toch nog geen hond doorheen.

ROLF: *(terwijl hij zijn haar droogwrijft)* Maar ik liep er wel doorheen.

WANDA: *(lachje)* Ja, gelukkig maar, anders had ik vanavond helemaal niks verdiend. Je hep trouwes geluk, ik wou net gaan sluite.

ROLF: *(druipend van sarcasme)* Ó... nou heb ik geluk?

WANDA: Ja, had ik de tent eerder gesloten, dan had jij nog steeds door dit pesweer gelopen.

ROLF: *(haalt zwaar adem)* Hoevee! vraag je?

WANDA: *(lachje)* Joh, we hoeve 't toch niet gelijk over poen te hebben. Ga nou eerst-es effe lekker zitten. Daar, in die stoel daar, die zit écht lekker, *(lachje)* Als ik mijn klanten daarin zet willen ze d'r niet meer uit. *(lachje)*

ROLF: *(beetje treiterig)* En als ik nou eens geen poen heb? Dan verdoe je toch mooi je tijd met mij.

WANDA: Als je geen poen heb verzoek ik je vriendelijk weer je jas aan te trekken en gauw te verdwijnen, *(lachje)* Maar dat kénnie, want je heb je jas nog an. *(lachje)*

ROLF: En als ik geen poen heb ben jij natuurlijk zo aardig niet meer.

WANDA: *(kijkt hem even aan en zucht)* Oke, dan hakken we de knoop meteen door. Hoelang wil je blijven?

ROLF: Tot 't niet meer giet.

WANDA: O, dat hoze gaat nog wel effetjes door, hoor. Dus jij eh... *(gaat vlak voor hem staan en maakt een knoop van zijn regenjas los)* bent van plan lekker effe 'n tijdje bij Wandaatje te blijven? ROLF: *(schamper)* Heet je zo? Wan-daatje?

WANDA: Nee, ik heet Wanda, maar jij mag me Wandaatje noemen.

ROLF: Ik heb geen enkele behoefte jou bij je voornaam te noemen.

Trouwens, jullie verzinnen toch altijd namen. Waarschijnlijk heet je gewoon Mien, of Truus.

WANDA: *(begint moeite te krijgen, opgewekt te blijven)* Nee, ik heet echt Wanda.

ROLF: *(vermoeid)* Goed, dan heet je Wanda. Vertel me nou maar wat je voor dit gedoe rekent.

WANDA: *(maakt nog een knoop los)* Blijf je 'n uurtje?

ROLF: Ligt eraan. Hoe langer ik blijf, hoe meer jij verdient natuurlijk.

WANDA: Och... *(lachje)* Ik kijk niet op een kwartiertje, hoor lieverd.

ROLF: Ja, dat zeg ik, des te meer verdienen je.

WANDA: *(kijkt hem een beetje zorgelijk aan)* Zeg... jij komp hier toch niet alleen maar om te schuilen, hè? *(kijkt hem een beetje zorgelijk aan)* Heb je echt geen poen! *(Rolf grijnst gemeen. Al zuchtende)* Ja, dan mot ik je echt verzoeken plijtheine te maken.

ROLF: *(Blijft grijnzen. Haalt een 500 eurobiljet uit zijn broekzak en toont het haar)* En wat denk je hiervan?

WANDA: (*zwaar onder de indruk*) Zó... da's geen kattenpis.

ROLF: Nee, dit is geen kattenpis. Dit is harde cash.

WANDA: *(overdreven opgewekt)* Nou, maar dan is er toch helemaal niks aan de hand, joh. Jij blijft nog effe gezellig bij Wandaatje, dan maak ik 't 'n beetje gezellig voor je. *(lachje. Als hij aarzelt)* Kom... geef mij die handdoek maar. *(pakt de handdoek van hem over en maakt de laatste knoop los)* En je jas. *(Rolf trekt zijn jas uit en geeft die aan haar. Bij de hal opening draait ze zich om)* Heppie zin in koffie? Tien minuutjes geleje gezet, dus verser kan niet. *(lachje)* Of wil je effe wat sterkers? *(wijst naar de drank)* Ik hep alles in huis, hoor. *(lachje)*

ROLF: *(aarzelt opnieuw)* Doe maar koffie. Zwart.

WANDA: *(geeft hem haar liefste glimlach)* Koffie dus. *(af. Rolf stopt het geld weer in zijn zak en kijkt de kamer rond. Loopt naar het dressoir, trekt een la open, haalt er een foto uit, bekijkt hem, legt hem terug en sluit de la weer. Gaat in de fau. zitten en harkt door zijn haren, veegt zijn natte handen aan zijn broek af en zucht diep. Wanda met 2 bekers op. Ze gaat op de divan zitten, zet een beker voor hem neer en leunt met haar eigen beker lui achterover, enkele kussentjes in haar rug duwend)* En vertel me nou-es, wat deed jij nou in dat hondeweer?

ROLF: Ik zocht een slaappleats, *(houdt bij het drinken zijn beide handen om de beker)*

WANDA: *(lichtjes verbaast)* 'n Slaappleats? Woon je dan nerges? *(lachje)* Of ben je d'r door je hospita uitgeflikkerd?

ROLF: *(kijkt haar even aan)* Ben jij altijd zo nieuwsgierig?

WANDA: *(lachje. Opgewekt)* Altijd! As kind al. Ik wou altijd alles weten... Nóu?

ROLF: Als ik hier vannacht wil blijven slapen wat kost me dat dan?

WANDA: Hè, hou nou-es op over poen. We kijken gewoon an hoe 't gaat. Wie weet mot je mij wel helemaal niet.

ROLF: *(kijkt haar even aan)* Of jij mij niet.

WANDA: *(flauwe glimlach)* Nou, ik ben, wat kerels betreft niet zo kritisch, hoor.

ROLF: Ja, dat moet ook wel, anders verdien je geen moer.

WANDA: *(geamuseerd)* En zo is dat. Hep jij 't effe goed door. *(lachje. Ze drinken. Even pauze)* Zeg... hoe heet jij eigenlijk?

ROLF: Is mijn naam belangrijk? Als ik weg ben zien we elkaar nooit meer.

WANDA: Och... 'n Naam is handig als je elkaar wat wil vragen. Ik heet Wanda.

ROLF: Ja, dat weet ik al. *(haalt kalm adem)* Rolf.

WANDA: O, wat 'n mooie naam, die hoor je helemaal niet vaak.

ROLF: Rolf de wolf noemde ze mij vroeger.

WANDA: *(lachje)* O, wat geinig. Waarom?

ROLF: Omdat ik iedereen als een wolf aan het bespieden was.

WANDA: *(knikt nadenkend)* Ja, klopt... Toen je hier net binnen was keek je mij ook zo an.

ROLF: Ik doe dat onbewust. Ik eh... vertrouw namelijk niemand.

WANDA: Waarom niet?

ROLF: *(snauwend)* Jij steeds met je waarom dit, waarom dat?

WANDA: *(lachje)* Ja, ik hep je toch al gezegd dat ik zo nieuwsgierig as de pes ben. Waarom vertrouw jij niemand?

ROLF: *(snauwend)* Vertrouw jij dan iedereen zomaar?

WANDA: Ik kijk de mensen aan. Gevoeligs matig begin ik ze dan langzaam te vertrouwen.

ROLF: Ja, maar je zal er ook wel vaak naast hebben gezeten.

WANDA: Tüürlijk. Soms zat ik er vreselijk naast. Een keer heb ik twee weken in het ziekenhuis gelegen omdat ik zo stom was geweest 'n klootzak eerste klas mee naar boven te nemen. Ik zag dat-ie 'n lul was en toch... *(al zuchtende)* Ja, ik had de hele dag nog niks verdiend en dan wor-je gemakkelijk, *(diepe zucht)* Hij had me overal geraakt waar-ie me maar raken kon. Ik heb maanden onder de blauwe plekken gezeten. En da's in mijn vak geen goeie reclame, dat ken ik je wel vertellen.

ROLF: *(haalt onverschillig zijn schouders op)* Je hebt zelf voor dit beroep gekozen.

WANDA: *(kijkt hem aangenaam verrast aan)* Dank je wel. *(als hij haar verbaast vragend aankijkt)* Dat je, wat ik doe een beroep noemt. Sommigen noemen het 'n vieze bezigheid, anderen weer 'n gevaarlijke liefhebberij. Maar het is wel degelijk 'n beroep. *(glimlach)* Het oudste beroep op de wereld, om precies te zijn.

ROLF: Heb je dan niemand die je kan beschermen?

WANDA: Joh, schei uit, we zitten niet in 'n film van 1950. Ik mot geen vent, die alleen maar m'n poen opmaak. Als je zo iemand nodig hep hangt-ie in 't café uit.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto